

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010238
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5821010238.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.01.2022 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. Z., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom Obec P. A., okres Námestovo, slobodný, bez pracovného pomeru, vo väzbe v UVV a UVTOS Žilina,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

dňa 16.07.2021 v čase o 21:15 hod., na chodbe rodinného domu č. XX v obci P. A., pod vplyvom alkoholických nápojov, fyzicky napadol svojho otca M. Z., a to tak, že ho niekoľkokrát udrel päšťou do rôznych častí tela, pričom mu vulgárne nadával a kričal, že ho zabije, následne sa medzi nich postavila jeho matka S. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorú mal pri tom, ako chcel udrieť otca, zasiahnuť do horných častí tela, pričom po príchode jeho brata O. Z., sa im ho podarilo vytlačiť von z domu, zamknúť dvere, na ktoré búchal päšťami a lakťami a pritom ďalej svojmu otcovi vulgárne nadával a vyhrážal sa, že ho zabije, pričom uvedené konanie u poškodeného M. Z., nar. XX.XX.XXXX vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie,

t e d a

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, osobe vyššieho veku,

t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo podala dňa 07.10.2021 na M. Z. obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní chcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku po osobitnom poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Samosudkyňa vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Trestného poriadku a obžalovanému postupne všetky ustanovenia, na ktoré musí odpovedať, prečítala.

§ 333 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku: Či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uviedol, že porozumel čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu.

§ 333 ods. 3 písm. d/ Trestného poriadku: Či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby. Obžalovaný uviedol, že áno.

§ 333 ods. 3 písm. f/ Trestného poriadku: Či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. g/ Trestného poriadku: Či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný/e čin/y jemu kladený/é za vinu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona. Obžalovaný uviedol - uznal som vinu za spáchaný skutok.

Vzhľadom na to, že prokurátor nemal námietky na prijatie vyhlásenia obžalovaného, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku, kladeného mu za vinu v obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 05.10.2021 č. Pv 245/21/5507-26, ktorý sa kvalifikuje ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, § 139 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať.

Súd preto podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku s prihliadnutím na ust. § 2 ods. 11 Trestného poriadku prečítal časť jeho výpovede z prípravného konania týkajúcu sa jeho osobných a majetkových pomerov.

Z výsluchu obžalovaného z prípravného konania vyplynulo, že v tom čase bol slobodný, nezamestnaný a nemal žiadny mesačný príjem. K osobným pomerom sa vyjadril, že po prepustení z väzby prišiel domov ku svojim rodičom na adresu P. A. XX z dôvodu, že čakal na liečenie a nemal kde ísť. Advokát mu povedal, že do týždňa pôjde na liečenie, ale bol to mesiac a skoro dva týždne. U rodičov býval napriek tomu, že mal zrušený trvalý pobyt na ich adrese. Bola to ich dobrá vôľa. Nezamestnaný bol z dôvodu, že chcel nastúpiť na liečenie.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to s odpisom RT, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, správou UVV a UVTOS Žilina, správou Obce Oravská Polhora, výpisom zo živnostenského registra, správou ÚPSVaR Námestovo, správou MUDr.

Ľubice Faškovej, správou zdravotnej poisťovne Dôvera, správou HNŠP Trstená, správou sociálnej poisťovne, správou OR PZ Dolný Kubín, spisovým materiálom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/20/2021, najmä rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/20/2021 zo dňa 11.06.2021.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona, sa dopustí ten, kto sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal na chránenej osobe- blízkej osobe, osobe vyššieho veku.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, v rámci ktorého nepoprel spáchanie skutku, sa súd bližšie otázkou viny obžalovaného nezaoberal a uznal obžalovaného za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd považuje úvodom za potrebné rozviesť úvahy o ukladaní trestu v zmysle Trestného zákona. Vždy je potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne a súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Následne potom na základe uvedeného pri úvahách o druhu a výmere trestu, súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, súd vyhodnotil to, že bol už za trestný čin odsúdený.

Podľa § 49 Trestného zákona

(1) Súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak
a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/20/2021 zo dňa 11.06.2021 uznávaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. j/ Trestného zákona a s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmiennečným trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmiennečným odkladom a určením skúšobnej doby na 18 mesiacov. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.06.2021. Toho istého dňa bol obžalovaný príkazom prepustený z väzby.

V danom prípade je súd toho názoru, že hoci uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody je vylúčené vyššie citovaným zákonným ustanovením, avšak v danom prípade súd nevidí zmysel ukladania iného druhu trestu, nakoľko žalovaného skutku sa obžalovaný dopustil mesiac potom ako bol právoplatne odsúdený za rovnakú trestnú činnosť. Teda v danom prípade uloženie predchádzajúceho trestu nemalo na obžalovaného žiaden výchovný vplyv.

Súd je preto toho názoru, že v danom prípade je na mieste uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody a trest vo výmere 10 mesiacov pokladá za úmerný okolnostiam spáchaného trestného činu, ako aj vo vzťahu k nožnej náprave a prevýchove obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie, súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.